

Briljante Kwakzalvers

Bron: https://www.wayoflife.org/reports/brilliant_quacks.html, 18-8-2015

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en plaatjes door M.V. dd. 12-5-2019

Bedrogen en misleid worden door kwakzalverij is niet altijd een kwestie van intellect en opleiding. Het gebeurt zowel bij hoog-opgeleiden als bij laag opgeleiden, bij zowel gekwalificeerden als bij niet-gekwalificeerden, bij zowel ervaren als bij onervaren personen.

Een mens kan gemakkelijk bedrogen en misleid worden. Dit is een gevallen wereld, gevuld met geestelijke duisternis, onder de controle van de engel der duisternis die zich manifesteert als een engel van het licht (2 Korinthiërs 11:14).

En de Bijbel waarschuwt voor het menselijke hart: “Arglistig is het hart, boven alles, ja, ongeneeslijk is het, wie zal het kennen?” (Jeremia 17:9).

Het gevallen hart is ultiem niet gebonden aan waarheid. Het gelooft wat het wil geloven, en er zijn veel motieven om een leugen te geloven voor financieel gewin, trots, prestige, conformiteit, het vermijden van problemen, enz.

“En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Pas op dat niemand u misleidt” (Mattheüs 24:4).

“Want zulke mensen dienen niet onze Heere Jezus Christus, maar hun eigen buik, en door fraaie woorden en mooie praat bedriegen zij de harten van de argeloze mensen” (Romeinen 16:18).

“Opdat wij geen jonge kinderen meer zouden zijn, heen en weer geslingerd door de golven en mee-geleurd door elke wind van leer, door het bedrog van de mensen om op listige wijze tot dwaling te verleiden” (Efeziërs 4:14).

“Maar slechte mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger gaan: zij misleiden en worden misleid” (2 Timotheüs 3:13).

“En de grote draak werd neergeworpen, namelijk de oude slang, die duivel en satan genoemd wordt, **die de hele wereld misleidt**. Hij werd neergeworpen op de aarde en zijn engelen werden met hem neergeworpen” (Openbaring 12:9).

Hierna volgen drie briljante mannen die bedrogen werden tot het zien van wat zij wilden zien:

PERCIVAL LOWELL

Percival Lowell (1865-1916) werd geboren in een rijke, high-society Boston familie, studeerde af van Harvard, was een briljante mathematicus en succesvol zakenman, reisde veel naar het verre Oosten, leerde verschillende talen, en hield zich op bij welvarende, invloedrijke mensen.

Charles Darwins *On the Origin of Species* werd gepubliceerd toen Lowell nog een jongen was, en hij accepteerde de evolutieleer van ganser harte.

Later werd Lowells verbeelding opgewekt door Italiaans astronoom Giovanni Schiaparelli's 1893-boek *Life on Mars* en het verslag van zogenaamde “kanalen” op de rode planeet. Hij zag dit als een bewijs dat leven op andere planeten bestaat, en Lowell gebruikte dit “bewijs” voor de evolutionaire zaak. Ook gebruikte hij zijn rijkdom om een astronomisch observatorium te bouwen met een 24 inch telescoop in het Amerikaanse westen nabij de Grand Canyon. Het werk was compleet in 1894, en van toen af, tot zijn dood 22 jaar later bestudeerde hij Mars en publiceerde verslagen en boeken.

Uiteindelijk “zag” en benoemde Lowell 700 kanalen op Mars en kwam te geloven dat Marsbewoners de kanalen bouwden in een poging om hun planeet te redden. Hij deduceerde veel fascinerende details over de levens van Marsbewoners.

Het probleem hierbij is echter dat er geen kanalen zijn op Mars en dat er geen Marsbewoners zijn. Dit werd bewezen door krachtiger telescopen en door ruimte-exploraties, sinds de jaren '60.

Hoe kon een intelligente, hoog opgeleide man kanalen en vreemde beschavingen zien die niet bestaan? Het antwoord is dat hij zag wat hij wilde zien.

Hetzelfde fenomeen doet zich voor bij atheïsten die “bewijs” zien voor Darwiniaanse evolutie.

ANDREW IVY

Andrew Conway Ivy (1893-1978) was een van de meest prominente medische doctors in Amerika in de eerste helft van de 20ste eeuw. Zijn Ph.D. en M.D. zijn van de Universiteit van Chicago. Hij was het hoofd van de fysiologie en farmacologie aan de Northwestern University Medical School, vice president van de University of Illinois, en president van de American Physiological Society.

Als auteur van 2000 wetenschappelijke artikels was hij ooit de meest geciteerde wetenschapper in de wereld. Van hem werd gezegd dat hij “de beroemdste doctor in het land” was (Jonathan Moreno, *Undue Risk*, p. 266).

Begin 1949, na een ontmoeting met Stevan Durovic van Joegoslavië, begon Ivy een nieuwe kankerbehandeling te promoten met de benaming “krebiozen”. Durovic beweerde dat het gemaakt was middels een serum dat geïncubeerd werd van paarden die geïnjecteerd werden met het bacterie genaamd *Actinomyces bovis* (Paul Offit, *Do You Believe in Magic? The Sense and Nonsense of Alternative Medicine*, p. 168). Hij beweerde het succesvol getest te hebben op honden en katten met kanker.

Ivy was ervan overtuigd dat de behandeling echt was, omdat hij honden met kanker had bestudeerd en geloofde dat zij een natuurlijke anti-kanker substantie produceerden, alhoewel hij het niet kon vinden. Nu echter was hij overtuigd dat Durovic de gemiste substantie had gevonden.

Alhoewel Durovic aan dr. Ivy weigerde te onthullen hoe het extract werd gemaakt, omdat het een commercieel geheim was, begon Ivy spoedig testen te doen op mensen.

In maart 1951 kondigde hij op een persconferentie aan dat hij 22 patiënten had behandeld met krebiozen en een “dramatische klinische verbetering” had ondervonden. Hij vergat er wel bij te zeggen dat 10 van de patiënten stierven aan kanker!

Ivy vertrouwde Durovic's veronderstelde testresultaten, maar deze laatste loog. Bijvoorbeeld, Durovic beweerde in 1959 en opnieuw in 1961 dat een bepaalde mr. Taietti “wel en actief” was, maar Taietti stierf aan blaaskanker in 1955.

Meer dan 4200 kankerpatiënten werden behandeld met krebiozen, maar studies begonnen uit te wijzen dat de behandeling waardeloos was.

Een studie bij de FDA van de Krebiozen Foundation's verslagen over 1526 patiënten werden er slechts 3 gevonden die *mogelijk* een licht voordeel hadden van de behandeling, en die waren twijfelachtig.

Toen het National Cancer Institute en FDA de inhoud van krebiozen analyseerden, bleek dat het uit niets anders bestond dan minerale olie. Een poeder, afgeleverd door de Krebiozen Foundation bestond uit creatine monohydraat, “een normale constituent van spieren en een gewoon laboratoriummengsel dat verkrijgbaar was voor 30 dollarcent per gram ...”

Door te vertrouwen op krebiozen in plaats van traditionele zorg, stierven patiënten aan behandelbare kanker.

In 1964 verhuisde Durovic naar Zwitserland en leefde van het geld dat hij had weggezet had op een Zwitserse bankrekening.

Tot aan zijn dood in 1978 bleef Andrew Ivy overtuigd dat Krebiozen een behandeling was tegen kanker.

LINUS PAULING

Linus Pauling (1901-1994) doceerde meer dan 40 jaar aan het California Institute of Technology en was de eerste persoon die twee ongedeelde Nobelprijzen heeft gewonnen. Hij won ook de National Medal of Science, de Medal for Merit, uitgereikt door de V.S. president, en ontving eregraden van Cambridge, de Universiteit van Londen, en de Universiteit van Parijs. Hij verscheen op de cover van *Time* magazine en werd “gehuldigd als een van de grootste wetenschappers die ooit leefden”.

Op de leeftijd van 30 jaar won Pauling de Nobelprijs in Chemie voor zijn onderzoek in chemische verbindingen. Dat jaar ontving hij de Langmuir Prize voor de voortreffelijkste jonge chemicus in de Verenigde Staten en werd de jongste persoon die verkozen werd voor de National Academy of Sciences. “Pauling’s idee was revolutionair in het huwen van quantumfysica met chemie” (Paul Offit, *Do You Believe in Magic?* p. 49). Toen Albert Einstein gevraagd werd de vondsten van Pauling te commentariëren, trok hij de schouders op en zei dat het te gecompliceerd was voor hem.

Maar op 65-jarige leeftijd werd Pauling een proponent voor het innemen van megadosissen vitamine C voor gezondheid en lange levensduur.

Hij werd beïnvloed door Irwin Stone, een man die zichzelf een doctor noemde, maar die titel werd verleend door een niet-geaccrediteerde correspondentieschool. Stone gaf Pauling de aanbeveling om 3000 milligram vitamine C per dag in te nemen voor een lange levensduur.

Pauling getuigde dat hij zich veel beter voelde en niet meer aan verkoudheden leed, en zo verhoogde hij de inname van vitamine C tot 18.000 milligram.

In zijn 1970 boek *Vitamin C and the Common Cold*, gaf Pauling de aanbeveling van 3000 milligram per dag en beweerde dat verkoudheden zouden uitgeroeid worden. Hij zag vitamine C gebruik als “een stap voorwaarts naar een betere wereld”. De verkoop van vitamine C explodeerde. “Tegen het midden van de jaren ’70 volgden 50 miljoen Amerikanen Pauling’s advies” (Paul Offit, *Do You Believe in Magic?* p. 52).

Maar meerdere medische studies faalden erin een correlatie te vinden tussen vitamine C en de behandeling van gewone verkoudheid.

“Onderzoekers aan de Universiteit van Maryland gaven 3000 milligram vitamine C elke dag verdeeld over drie weken aan elf vrijwilligers en een suikerpil (placebo) aan de anderen. Daarna infecteerden zij vrijwilligers met een gewoon verkoudheidsvirus. Allen ontwikkelden verkoudheids-symptomen van gelijke duur. Aan de Universiteit van Toronto, gaven onderzoekers vitamine C of placebo’s aan 3500 vrijwilligers. Andermaal hield vitamine C de verkoudheden niet tegen. In 2002 gaven onderzoekers in Nederland multivitaminen of placebo’s aan meer dan 600 vrijwilligers. En weer geen verschil. Tenminste 15 studies hebben nu aangetoond dat vitamine C de gewone verkoudheid niet behandelt” (Paul Offit, *Do You Believe in Magic?* p. 53).

Niet enkel bleef dr. Pauling zijn campagne voeren voor vitamine C als verkoudheidsdoder, hij ging door met te beweren dat het 75% van de kankers kan genezen. Kankerpatiënten begonnen hoge dosissen vitamine C te vragen.

Andermaal, extensieve testen vonden geen voordeel van vitamine C voor kankerpatiënten. Charles Moertel van de Mayo Clinic, die twee verschillende proeven uitvoerde, zei: “Wij zijn niet in staat om een therapeutisch voordeel aan te tonen voor hoge dosissen vitamine C”.

Niet enkel accepteerde Pauling de resultaten van de testen niet, hij ging naar advocaten om Moertel voor de rechter te krijgen.

En verder beweerde Pauling dat megadosissen vitaminen C, A, E, plus selenium en betacaroteen, de meeste ziekten zou kunnen genezen, inbegrepen hartziekten, hepatitis, polio, tuberculose, pokken, meningitis, artritis, diabetes, beroerten, tetanus, melaatsheid, en AIDS.

Dit gaat in tegen de bevindingen van vele proeven.

In feite hebben meerdere extensieve studies aangetoond dat zij die vitamines en supplementen innemen, in het bijzonder in megadosissen, “meer kans maken te sterven aan longkanker en hartziekte dan zij die dat niet innamen” (Paul Offit, M.D., *Do You Believe in Magic?* p. 59). Dit was de conclusie van een 1994-studie van 29.000 Finse mannen, een 1996-studie door het Fred Hutchinson Cancer Research Center van 18.000 mensen, een 2004-studie door de Universiteit van Kopenhagen van 170.000 mensen, een 2005-studie door Johns Hopkins School of Medicine van 136.000 mensen, een 2007-studie door het National Cancer Institute van 11.000 mannen, een 2011-studie door de Universiteit van Minnesota van 39.000 oudere vrouwen, en een 2011-studie door de Cleveland Clinic van 36.000 mannen. Volgens deze laatste studie hadden dezen die vitamine E innamen 17% meer kans op prostaatcancer.

Een 2005-studie onderzocht 9.000 mensen die hoge dosissen vitamine E innamen om kanker te voorkomen. De studie, gepubliceerd in het *Journal of the American Medical Association*, vond dat dezen die het supplement namen “waarschijnlijker hartfalen zouden ontwikkelen dan dezen die het niet deden”.

De eerder genoemde Universiteit van Kopenhagen concludeerde: “Wij konden geen bewijs vinden dat antioxidant-supplementen gastro-intestinale kankers kunnen voorkomen; in tegendeel, ze lijken de algemene mortaliteit te doen toenemen”.

De studie van de Universiteit van Minnesota vond dat zij die multivitaminen-supplementen innamen “in hogere aantallen stierven dan zij die dat niet deden”.

Een 2008-herziening van alle bestaande studies, waarbij meer dan 230.000 mensen betrokken waren, “vond dat vitamines het risico op kanker en hartziekte verhoogden” (Offit, p. 59).

Zie ook:

- Rubriek “alternatieve geneeswijzen”: <http://www.verhoevenmarc.be/#Alternatieve>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm